

Wtorek, 27 września 2011 r.

- F. mając na uwadze, że żadne oświadczenie włączone do protokołów posiedzeń Rady lub komitetu pojednawczego na którymkolwiek etapie procedury ustawodawczej nie może przesądzać o wyniku negocjacji między dwoma organami władzy prawodawczej;
- ponownie stwierdza, że oświadczenia i deklaracje, które nie zostały włączone do tekstu aktu prawnego, lecz go dotyczą – niezależnie od tego, czy zostały one wydane przez jedno lub więcej państw członkowskich – nie posiadają mocy prawnej i mogą szkodzić spójności prawa Unii i utrudniać jego jasną wykładnię;
 - nalega, aby jednostronne oświadczenia nie umniejszały ani nie podważały konieczności przestrzegania przez wszystkie państwa dyscypliny publikowania tabel korelacji, określających sposoby i środki transponowania prawa UE do prawa krajowego w celu zapewnienia skutecznego i przejrzystego wdrożenia przepisów w całej Unii;
 - apeluje, by informować Parlament o wszystkich oświadczeniach oraz by oświadczenia państw członkowskich nie były publikowane w serii L Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej;
 - wzywa Radę, by przekazywała Parlamentowi protokoły tych części swoich posiedzeń, które dotyczą kwestii ustawodawczych, w tym samym czasie co parlamentom i rządów państw członkowskich;
 - zastrzega sobie prawo zastosowania wszelkich środków prawnych, którymi dysponuje, jeżeli jednostronne oświadczenia będą wydawane z celowym zamiarem wywołania skutków prawnych;
 - wzywa Radę i Komisję, by na podstawie art. 295 TFUE podjęły negocjacje z Parlamentem z zamiarem uaktualnienia Wspólnej deklaracji w sprawie praktycznych zasad dotyczących stosowania procedury współdecyzji (obecnie zwykłej procedury ustawodawczej) w celu uwzględnienia wejścia w życie Traktatu z Lizbony oraz wyraźnego określenia zakresu stosowania jednostronnych oświadczeń;
 - zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Nowa polityka handlowa dla Europy w ramach strategii EUROPA 2020

P7_TA(2011)0412

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020” (2010/2152(INI))

(2013/C 56 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii «Europa 2020»” (COM(2010)0612),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „EUROPA 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny wymiar Europy – konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020” ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0068.

Wtorek, 27 września 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie stanu negocjacji nad umową o wolnym handlu UE-Indie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Japonia ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Kanada ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Republiką Korei ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 maja 2009 r. do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowany „Wkład w zrównoważony rozwój: rola sprawiedliwego handlu i związanych z handlem pozarządowych systemów zapewniania zgodności ze zrównoważonym rozwojem” (COM(2009)0215),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie stosunków handlowych Unii Europejskiej z Ameryką Łacińską ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 września 2010 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Turcją ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie UE 2020 ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Indiami ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Chinami ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0224.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0225.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0257.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0141.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0063.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0445.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0434.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0387.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0324.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 57.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 117E z 6.5.2010, s. 166.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 132.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 101.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 45E z 23.2.2010, s. 47.

Wtorek, 27 września 2011 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 października 2008 r. zatytułowany „Regiony najbardziej oddalone atutem Europy”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. „Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu” ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Koreą ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 października 2006 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych między UE a Mercosurem w perspektywie zawarcia układu o stowarzyszeniu ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych Unii Europejskiej z Indiami ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie transatlantyckich stosunków gospodarczych między UE i Stanami Zjednoczonymi ⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 17 i 18 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, a także Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0255/2011),

Udział Unii i Stanów Zjednoczonych w światowym względnym PKB ⁽¹⁰⁾ zmniejsza się, podczas gdy kraje o gospodarkach wschodzących szybko poprawiają swoje wyniki

- A. mając na uwadze, że podczas gdy w 2000 r., w momencie wprowadzenia strategii lizbońskiej, Unia wytwarzała 25 % światowego PKB (według parytetu siły nabywczej), obecnie szacuje się, że udział ten wyniesie w 2020 r. 18 % światowego PKB, co oznacza relatywny spadek wyniku gospodarczego o 28 %,
- B. mając na uwadze, że podczas gdy dwie największe rozwinięte gospodarki – UE i USA – wytworzyły w 2000 r. 48 % światowego PKB (według parytetu siły nabywczej), obecnie szacuje się, że udział ten wyniesie w 2020 r. 35 % światowego PKB, co oznacza relatywny spadek ich łącznego wyniku gospodarczego o 27 %,

⁽¹⁾ Dz.U. C 295E z 4.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. C 279E z 19.11.2009, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 259E z 29.10.2009, s. 77.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184E z 6.8.2009, s. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 323E z 18.12.2008, s. 520.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102E z 24.4.2008, s. 128.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 308E z 16.12.2006, s. 182.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 306E z 15.12.2006, s. 400.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 298E z 8.12.2006, s. 235.

⁽¹⁰⁾ „Convergence, Catch Up and Overtaking” [„Konwergencja, nadrobienie zaległości i wyprzedzenie”], PwC, 2010.

Wtorek, 27 września 2011 r.

- C. mając na uwadze, że podczas gdy dwie największe gospodarki wschodzące – Chiny i Indie – wytworzyły w 2000 r. 10 % światowego PKB (według parytetu siły nabywczej), obecnie szacuje się, że udział ten wyniesie w 2020 r. 25 % światowego PKB, co oznacza relatywny wzrost ich łącznego wyniku gospodarczego o 150 %,

Relatywny spadek PKB Unii odzwierciedla wynik wymiany handlowej ⁽¹⁾

- D. mając na uwadze, że podczas gdy w 1999 r. udział eksportu Unii w światowym eksporcie towarów wyniósł 19 %, i mając na uwadze, że w 2009 r. udział ten wyniósł 17,1 %, co oznacza relatywny spadek wyniku eksportowego o 10 %,
- E. mając na uwadze, że podczas gdy w 1999 r. udział importu Unii w światowym imporcie towarów wyniósł 19,5 %, i mając na uwadze, że w 2009 r. udział ten wyniósł 17,6 %, co oznacza relatywny spadek wyniku importowego o 10 %,
- F. mając na uwadze, że udział eksportu usług w całkowitym wyniku eksportowym Unii w latach 1999-2009 r. wzrósł z 26,7 % do 30,2 % ⁽²⁾,
- G. mając na uwadze, że 80 % handlu światowego prowadzi 50 krajów (lub 30, licząc UE jako jeden podmiot),

Zmiany demograficzne ⁽³⁾ również wpływają na wynik gospodarczy

- H. mając na uwadze, że według prognoz liczba ludności Unii wzrośnie do 2035 r. o prawie 5 %, po czym nastąpi trwały spadek jej liczebności, i mając na uwadze, że przewidywana liczba ludności w wieku produkcyjnym w Unii zacznie spadać od 2010 r.,

Gospodarka Unii w dużym stopniu zależy od udziału we wzroście zewnętrznym

- I. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy, dobrobyt, zatrudnienie i utrzymanie europejskiego modelu społecznego są wzajemnie powiązane i wzajemnie się warunkują,
- J. mając na uwadze, że według prognoz Komisji do 2015 r. 90 % wzrostu na świecie będzie wytwarzane poza Unią,
- K. mając na uwadze, że otwarcie handlowe powoduje wzrost wydajności, przyczynia się do wzrostu konkurencyjności zewnętrznej i może spowodować natychmiastowe zwiększenie bezpośredniego wzrostu gospodarczego o 1,5 % i przynieść konsumentom znaczne korzyści,
- L. mając na uwadze, że według szacunkowej oceny Komisji 18 % siły roboczej w Unii, tj. 36 mln miejsc pracy, zależy od wyniku handlowego Unii, i mając na uwadze, że porównanie otwarcia handlowego i zatrudnienia w ostatnich 10 latach pokazuje, że otwarcie handlowe przekłada się na zatrudnienie i tworzenie miejsc pracy,
- M. mając na uwadze, że ze względu na prognozy demograficzne dla Unii i ich negatywny wpływ na potencjał wzrostu niezwykle ważne jest wykorzystywanie potencjału wzrostu nierozzerwalnie związanego ze zwiększeniem wydajności oraz potencjału wzrostu nierozzerwalnie związanego z handlem zewnętrznym,

⁽¹⁾ Dane Eurostatu.

⁽²⁾ Eurostat, baza danych ONZ „UN Service Trade”.

⁽³⁾ Komisja Europejska, Sprawozdanie na temat starzenia się społeczeństwa, 2009 r.; Sesja robocza Eurostat/EKG ONZ 2010.

Wtorek, 27 września 2011 r.

Przyszła europejska strategia w dziedzinie polityki handlowej powinna uwzględniać specyfikę poszczególnych sektorów przemysłu i terytoriów UE oraz zależność od wzrostu zewnętrznego

- N. mając na uwadze, że w swoim komunikacie „Handel, wzrost i polityka światowa” Komisja zaproponowała odpowiednie środki krótkoterminowe, jednak nie przedstawiła refleksji nad przyszłą rolą Unii w zmienionym świecie,
- O. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi jako część polityki inwestycyjnej UE,

Parlament oczekiwał prawdziwej przyszłościowej strategii handlu, która uwzględniałaby rozwój wydarzeń w średniej i długiej perspektywie, a nie opierała się na błędnym założeniu utrzymania status quo w światowym handlu

1. z ogólnym zadowoleniem przyjmuje trzy cele strategii „Europa 2020” w postaci inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz komunikat Komisji „Handel, wzrost i polityka światowa”, a także wzywa Komisję do przedstawienia dalekosiężnej i innowacyjnej przyszłej strategii w dziedzinie handlu i inwestycji z uwzględnieniem nowych wyzwań dla UE;
2. ubolewa, że nie osiągnięto dotychczas wielu celów strategii na rzecz globalnego wymiaru Europy i spodziewałby się bardziej krytycznej analizy strategii w celu lepszego zrozumienia niektórych niepowodzeń w realizacji celów;
3. podkreśla, że Unia potrzebuje spójnej długoterminowej strategii handlowej, aby uwzględnić pojawiające się wyzwania, a w szczególności największe gospodarki wschodzące; nalega, aby taką strategię oprzeć na szczegółowej analizie bieżących tendencji w handlu światowym, rozwoju wewnętrznym i zewnętrznym Unii, a także na różnorodności przedsiębiorstw europejskich, ich specjalistycznej wiedzy i zaawansowaniu technologicznym; ubolewa, że komunikat nie zawiera pogłębionej prognozy na temat tego, jak wyglądać będzie handel światowy w perspektywie planowania polityki w ciągu 15-20 lat; uważa, że w ramach wspomnianej analizy należy określić ambicje Komisji dotyczące jej dwustronnych stosunków handlowych w podanym okresie, w tym wyraźną strategię geograficzną, na przykład z uwzględnieniem nowych umów lub celów na rzecz usuwania barier taryfowych i pozataryfowych w stosunkach z jej najważniejszymi partnerami handlowymi;
4. zwraca się do Komisji o sporządzenie takiej prognozy, która stanowiłaby podstawę, oraz o przedstawienie do lata 2013 r. zmienionej średnio- i długoterminowej strategii handlowej, której zabrakło w komunikacie w sprawie handlu, wzrostu i polityki światowej;

Parlament jest świadomy, że polityka handlowa nie jest celem samym w sobie

5. przypomina wszystkim zainteresowanym stronom, że nowoczesna polityka handlowa musi uwzględniać również inne dziedziny polityki, takie jak:
- a) prawa człowieka,
 - b) gwarancja i tworzenie miejsc pracy,
 - c) prawa pracownicze i podstawowe normy pracy MOP,
 - d) społeczna odpowiedzialność biznesu,

Wtorek, 27 września 2011 r.

- e) polityka rolna,
- f) polityka środowiskowa,
- g) zmiana klimatu,
- h) zwalczanie ubóstwa w UE i poza nią,
- i) polityka rozwojowa,
- j) ochrona praw i interesów konsumenta,
- k) bezpieczeństwo dostaw energii i surowców,
- l) polityka zagraniczna,
- m) polityka sąsiedztwa,
- n) polityka przemysłowa,
- o) ochrona praw własności, w tym praw własności intelektualnej,
- p) propagowanie zasady państwa prawa;

6. podkreśla konieczność horyzontalnego uwzględnienia zasad wyrażonych w rezolucjach przyjętych przez Parlament Europejski zdecydowaną większością głosów w dniu 25 listopada 2010 r.: w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹⁾, w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽²⁾ oraz w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu ⁽³⁾; ponadto podkreśla, że uwzględnienie norm społecznych i środowiskowych oraz praw człowieka powinno być wiążące we wszystkich umowach o wolnym handlu;

7. jest zdania, że osiągnięcie celów w dziedzinie klimatu jest możliwe jedynie dzięki współpracy z głównymi partnerami handlowymi UE, którzy są jednocześnie największymi producentami CO₂;

8. podkreśla, że podczas gdy polityka handlowa nie powinna być nadmiernie ograniczana kwestiami, które nie są bezpośrednio powiązane z handlem międzynarodowym, to nie może ona być także prowadzona w próżni, a także podkreśla potrzebę znalezienia równowagi między celami handlowymi Unii i innymi aspektami jej polityki zewnętrznej, takimi jak strategia środowiskowa, cele humanitarne i wcześniejsze zobowiązania UE do zapewnienia spójności polityki na rzecz rozwoju; wzywa Komisję do nadania pierwszeństwa interesom handlowym UE wobec jej partnerów handlowych podczas negocjowania umów handlowych oraz do polepszenia koordynacji między instytucjami oraz wewnątrz nich podczas podejmowania kwestii dotyczących handlu;

9. nalega, aby w przyszłości wielostronne i dwustronne umowy handlowe były nieodłączną częścią długoterminowej strategii przemysłowej UE, zwłaszcza na rzecz zrównoważonej odbudowy i wzmocnienia struktury przemysłowej oraz tworzonych dzięki niej miejsc pracy w Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0434.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0445.

Wtorek, 27 września 2011 r.

10. podkreśla, że polityka handlowa stanowi ważny element nowej unijnej polityki przemysłowej oraz że handel powinien być oparty na uczciwej światowej konkurencji oraz pełnej wzajemności, aby utrzymać solidny sektor wytwórczy w Europie;

Parlament zdecydowanie popiera wielostronne podejście w ramach WTO

11. powtarza, że wielostronny system handlowy realizowany przez WTO pozostaje zdecydowanie najlepszym sposobem osiągnięcia swobodnego i sprawiedliwego handlu na skalę światową; uważa jednak, że należy zreformować system WTO, zwłaszcza Organ Rozstrzygania Sporów, tak aby zwiększyć jego skuteczność, oraz że UE powinna przedstawić propozycje wzmocnienia WTO i rozszerzenia jej możliwości stanowienia regulacji na nowe obszary polityki handlowej, w tym przez zadbanie o to, by zasady WTO były interpretowane i opracowywane w sposób pozwalający na spełnienie zobowiązań podjętych w wielostronnych umowach środowiskowych;

12. z ubolewaniem zauważa, że mimo upływu 10 lat nadal nie udało się zakończyć rundy dauhańskiej i że takie konieczne i racjonalne zakończenie wydaje się obecnie bardzo mało prawdopodobne; ponownie opowiada się za pomyślnym zakończeniem dauhańskiej rundy rozwojowej, przypominając, że zakończenie to powinno odzwierciedlać zmiany w tendencjach w światowym handlu i w dystrybucji korzyści osiąganych w handlu światowym od rozpoczęcia rundy; zaznacza również potrzebę opracowania wyważonych tekstów negocjacyjnych dotyczących dostępu do rynku dla towarów nierolnych (NAMA), aby zapewnić dostęp do rynków wchodzących, takich jak Indie, Chiny i kraje Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej, i jednocześnie uniemożliwić wschodzącym gospodarkom wykorzystywanie elastyczności zapewnianej przez NAMA do ochrony określonych kluczowych sektorów poprzez utrzymywanie wygórowanych taryf;

Parlament uznaje umowy o wolnym handlu za ważne instrumenty dostępu do rynku

13. przypomina, że wszystkie nowe umowy o wolnym handlu zawierane przez UE powinny być zgodne z zasadami WTO, wszechstronne, ambitne, także jeśli chodzi o zrównoważony rozwój, wyważone, zapewniające realny wzajemny dostęp do rynków i wykraczające poza dotychczasowe zobowiązania wielostronne i zobowiązania, których oczekuje się po pomyślnym zakończeniu dauhańskiej agendy rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje postępy w niektórych obszarach negocjacji; jednocześnie ubolewa, że większości negocjacji jeszcze nie zakończono; wzywa Komisję do przeanalizowania, co można zrobić lub zmienić w celu lepszego i szybszego zakończenia przeciągających się negocjacji dotyczących umów o wolnym handlu, jednak w żadnym wypadku kosztem poświęcenia interesów europejskich z uwagi na to, że założenia powinny mieć pierwszeństwo przed harmonogramem; wzywa Komisję, aby przeanalizowała ewentualne skutki zwłaszcza dla zatrudnienia, z myślą o dostosowaniu swoich mandatów negocjacyjnych tak, aby możliwe było zawieranie umów o wolnym handlu, które będą sprzyjać długofalowemu wzrostowi w UE; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie analizy włączenia mechanizmów rozstrzygania sporów WTO do dwustronnych umów o wolnym handlu; zwraca się do Komisji o osłabienie tzw. efektu spaghetti, np. dzięki wynegocjowaniu wielostronnych reguł pochodzenia; wzywa do uwzględnienia rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju, który jest powiązany z klauzulami ochronnymi, aby objąć nim obszary takie jak handel, środowisko, produkcja i przetwórstwo w umowach o wolnym handlu;

14. przypomina Komisji o przeprowadzeniu – w oparciu o reguły ustanawiania priorytetów handlowych zgodnie z harmonogramem i w podziale na strategiczne obszary geograficzne – szczegółowej, bezstronnej i pozbawionej uprzedzeń oceny *ex ante* interesów europejskich przed podjęciem decyzji co do przyszłych partnerów umów o wolnym handlu i mandatów negocjacyjnych; podkreśla, że umowy o wolnym handlu powinny być negocjowane tylko z krajami będącymi przedmiotem zainteresowania gospodarczego oraz powinny być zgodne z najważniejszymi zasadami, takimi jak wzajemność, zniesienie taryfy zerowej, usuwanie barier pozataryfowych, zakaz stosowania systemów zwrotu ceł oraz jednolite stosowanie wysokiego progu reguł pochodzenia; przypomina Komisji i Radzie o konieczności należytego uwzględnienia stanowiska Parlamentu przy podejmowaniu decyzji dotyczących mandatów; wzywa Komisję, by dokonywała szeroko zakrojonych ocen skutków, zwłaszcza dla różnych sektorów przemysłu UE, prowadząc szczegółowe konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, przed zakończeniem negocjacji, a także regularnie w okresie obowiązywania umowy; zwraca uwagę Komisji i Radzie, że jeżeli chcą, aby Parlament w odpowiedzialny sposób wykonywał swoje uprawnienia w zakresie udzielania zgody, muszą go angażować na każdym etapie – od przyznania mandatu negocjacyjnego przez poszczególne rundy negocjacji;

Wtorek, 27 września 2011 r.

Parlament domaga się lepszych wyników dialogów prowadzonych na wysokim szczeblu z najważniejszymi partnerami handlowymi, takimi jak Stany Zjednoczone, Chiny, Japonia i Rosja

15. podkreśla istotne znaczenie osiągnięcia postępów w relacjach handlowych z najważniejszymi partnerami handlowymi UE, takimi jak Stany Zjednoczone, Chiny, Japonia i Rosja w celu usuwania barier taryfowych i pozataryfowych, szczególnie w odniesieniu do norm technicznych, praw własności intelektualnej, dostępu do rynku, zamówień publicznych i dostaw surowców; wyraża jednak ubolewanie, że w tych obszarach nie dokonano dotychczas wystarczających postępów; w związku z tym wzywa Komisję do bardziej aktywnego prowadzenia negocjacji zmierzających do pomyślnego rozwijania stosunków handlowych z tymi krajami i zachęca partnerów handlowych UE do tego samego;

16. podkreśla, jak ważne jest dalsze zacieśnianie transatlantyckich stosunków gospodarczych, jednak bez narażania stabilności polityki UE w takich dziedzinach, jak normy środowiskowe, różnorodność kulturowa, prawa socjalne i usługi publiczne; podkreśla zwłaszcza znaczenie osiągnięcia większych postępów w ramach najważniejszych światowych stosunków handlowych, szczególnie pod względem norm i barier technicznych w handlu; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie prac Transatlantyckiej Rady Gospodarczej (TEC) i jest zdania, że dialog ten będzie skuteczny, jeśli zostanie jeszcze bardziej zintensyfikowany na wszystkich szczeblach oraz że posiedzenia wysokiego szczebla z udziałem Komisji, Parlamentu Europejskiego i ich amerykańskich odpowiedników powinny odbywać się bardziej regularnie; sugeruje, by Unia Europejska i Stany Zjednoczone wspólnie dążyły do opracowania kompleksowej, podlegającej ewolucji transatlantyckiej inicjatywy na rzecz wzrostu i zatrudnienia, obejmującej plany zniesienia do 2020 r. pozostałych pozataryfowych barier dla handlu i inwestycji (rynek transatlantycki), oraz by podejmowały działania zmierzające do uzyskania zerowego poziomu ceł dla niektórych produktów, co proponowała na początku miesiąca Izba Handlowa USA; uważa, że inicjatywę taką należy wpisać do porządku obrad nadchodzących posiedzeń Transatlantyckiej Rady Gospodarczej (TEC) i szczytu UE/USA;

17. wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej oceny korzystnych i niekorzystnych skutków dla różnych europejskich sektorów przemysłu i sektora zatrudnienia, aby móc poczynić postępy w ramach dialogu wysokiego szczebla w dziedzinie gospodarki i handlu z Chinami; stwierdza, że podstawą strategii handlowej stosowanej przez UE wobec Chin powinno być uwzględnianie interesów europejskich, szczególnie pod względem praw własności intelektualnej, dostępu do rynku, zamówień publicznych i surowców, a także poszanowanie zasady wzajemności; uważa, że jeżeli Chiny chcą uniknąć sięgania po instrumenty ochrony handlu, muszą przestrzegać swoich zobowiązań wobec WTO; nalega, by Unia bardziej systematycznie stosowała właściwe instrumenty prawne, ilekroć Chiny nie wypełniają swoich zobowiązań;

18. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję na temat zaległych kwestii dwustronnych w ramach przystąpienia Rosji do WTO i uznaje szybkie przystąpienie do WTO za kluczowy priorytet; z zadowoleniem przyjmuje również negocjacje dwustronne dotyczące kompleksowego porozumienia między UE a Rosją i wzywa Rosję do poprawy warunków handlowych dla podmiotów unijnych w Rosji;

19. podkreśla zainteresowanie Parlamentu poprawą stosunków handlowych między UE a Japonią poprzez likwidację w pierwszej kolejności barier pozataryfowych w handlu i inwestycjach; wyraża niezadowolone z nieznacznego postępu w tej dziedzinie w ostatnich latach; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi w odpowiednim momencie, przed podjęciem jakichkolwiek zobowiązań, kompleksowej oceny ewentualnych korzystnych i niekorzystnych skutków zawarcia przez UE umowy o wolnym handlu z Japonią;

20. uznaje osiągnięcia strategii dostępu do rynku oraz zaniechanie środków protekcyjnych podczas kryzysu finansowego; dlatego z zadowoleniem przyjmuje strategię dostępu do rynku i ścisłą współpracę Komisji, państw członkowskich i zainteresowanych stron; niemniej jednak wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania działań mających na celu propagowanie dostępnych inicjatyw i narzędzi, takich jak baza danych dostępu do rynku i „export helpdesk”, a także zachęcanie do korzystania z nich, aby obywatele i MŚP mogli czerpać pełnię korzyści ze stosunków handlowych UE;

Wtorek, 27 września 2011 r.

21. podkreśla, że główną przyczyną sukcesu gospodarczego UE jest działalność różnych podmiotów gospodarczych, w tym zarówno MŚP, jak i koncernów międzynarodowych; wzywa w związku z tym Komisję do odzwierciedlenia we wszystkich negocjacjach handlowych i nowych przepisach wewnętrznych konkretnych potrzeb i interesów różnych podmiotów gospodarczych;

Z drugiej strony jednak Unia o stosunkowo otwartej gospodarce potrzebuje skutecznych instrumentów ochrony handlu

22. przypomina, że dążenie do dalszej liberalizacji handlu nadal wymaga zdolności do ochrony europejskich producentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi; uznaje w związku z tym instrumenty ochrony handlu za niezbędny element strategii UE, chociaż nie powinno się ich nigdy stosować w złej wierze z powodów protekcyjnych; z zadowoleniem przyjmuje wszelkie wysiłki zmierzające do usprawnienia i przyspieszenia tych instrumentów, np. poprzez większą przejrzystość i przewidywalność, a także do zwiększenia ich dostępności dla przemysłu unijnego, a w szczególności dla MŚP (np. instrument zgłaszania skarg dotyczących dostępu do rynku);

Konkurencyjność i sukces gospodarczy UE są możliwe jedynie dzięki usługom i należycie chronionym bezpośrednim inwestycjom zagranicznym

23. podkreśla znacznie zwiększony potencjał towarów i usług w handlu międzynarodowym, powtarza jednak, że tempo udostępniania rynku i likwidowania barier handlowych na szczeblu WTO i w negocjowaniu umów o wolnym handlu nie nadąża za tymi wydarzeniami; jest świadomy, że liczne bariery w handlu towarami i usługami mogą wynikać przede wszystkim z przepisów krajowych; przypomina, że jakkolwiek dalsza liberalizacja w tym zakresie nie powinna osłabiać zdolności do rozwijania istniejących i przyszłych usług użyteczności publicznej, które są kluczowym elementem zrównoważonego rozwoju we wszystkich państwach;

24. domaga się, aby Komisja dołożyła wszelkich starań, aby partnerzy handlowi UE przyznali unijnym usługodawcom lepszy dostęp do rynku w krajach uprzemysłowionych oraz głównych gospodarkach wschodzących, biorąc pod uwagę, że rynek wewnętrzny UE jest już w znacznym stopniu otwarty dla usługodawców zagranicznych; zauważa jednak, że niektóre usługi publiczne muszą pozostać wyłączone ze względu na krajową lub regionalną różnorodność kulturową;

25. w świetle przyszłej europejskiej polityki inwestycyjnej uznaje ochronę inwestorów za najważniejszy priorytet i jest zdania, że możliwość regulacji publicznej także powinna zostać zapewniona i utrzymana; zwraca się w związku z tym do Komisji o zagwarantowanie pewności prawa w odniesieniu do ochrony inwestorów z UE; wzywa Radę do udzielenia Komisji mandatów do zawierania przyszłych umów inwestycyjnych, z uwzględnieniem opinii i stanowisk Parlamentu wyrażonych w rezolucji z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłości europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych (1);

26. przypomina o historycznych związkach UE z Afryką, Ameryką Łacińską i Azją, ze względu na które należy na tych obszarach prowadzić odpowiednią politykę inwestycyjną umożliwiającą zrównoważony rozwój;

27. uznaje, że tymczasowy przepływ osób fizycznych (sposób IV) odgrywa istotną rolę w dwustronnych negocjacjach UE; jest zdania, że sposób IV nie powinien naruszać zasady rokowań zbiorowych i przepisów o płacy minimalnej;

Parlament nawołuje do wzajemności na międzynarodowych rynkach zamówień publicznych

28. ubolewa, że znaczny stopień otwartości rynków zamówień publicznych w UE na wszystkich szczeblach rządowych w wielu przypadkach nie jest współmierny do stopnia dopuszczenia usługodawców UE za granicą; zauważa, że niektóre usługi publiczne muszą pozostać wyłączone ze względu na krajową lub regionalną różnorodność kulturową;

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0141.

Wtorek, 27 września 2011 r.

29. zwraca się do Komisji, aby pracowała nad uzyskaniem wzajemności w dostępie do tego istotnego sektora gospodarczego, pamiętając, że oczywistym priorytetem we wzajemnym dostępie do rynku nie jest zamknięcie rynków unijnych, lecz otwarcie zagranicznych rynków zamówień publicznych;

Parlament zwraca się o podjęcie ambitnej próby zlikwidowania barier regulacyjnych w Europie i poza nią

30. podkreśla rosnące znaczenie kwestii regulacyjnych dla handlu międzynarodowego i w związku z tym wzywa do większej spójności przepisów i praktyk stosowanych przez UE i jej głównych partnerów handlowych, mając jednak na uwadze, że nie powinno to powodować obniżenia unijnych standardów, ale prowadzić do większej akceptacji obowiązujących standardów wielostronnych;

31. podkreśla, że takiej harmonizacji norm międzynarodowych i praktyk certyfikacyjnych w krajach trzecich nie należy przeprowadzać kosztem niższych norm technicznych, zdrowotnych, a także norm w zakresie bezpieczeństwa i ochrony konsumentów; wzywa Komisję do ochrony norm UE i do skutecznego ich egzekwowania od importerów i podmiotów gospodarczych wprowadzających swoje produkty na rynek europejski;

32. popiera wniosek w sprawie aktu o jednolitym rynku dotyczący zbieżności przepisów UE i jej głównych partnerów handlowych, zwłaszcza w dziedzinie ochrony konsumentów i ochrony środowiska, dobrostanu zwierząt, zdrowia i standardów pracy; podkreśla wagę przyjęcia międzynarodowych wysokich standardów w tych kluczowych dziedzinach; potwierdza, że strategie polityczne w dziedzinie standaryzacji, wzajemne uznawanie, pozwolenia, usługi i dostęp do zamówień publicznych powinny znajdować się w centrum negocjacji dotyczących umów o wolnym handlu;

33. zwraca się do Komisji o uwzględnienie aspektu międzynarodowej konkurencyjności we wszystkich ocenach skutków związanych z nowymi wnioskami ustawodawczymi;

34. przypomina, że Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na bariery pozataryfowe i regulacyjne stosowane przez wiele państw, w tym członków WTO, wobec towarów wywożonych z UE, zwłaszcza w kontekście przyszłych umów o partnerstwie handlowym; podkreśla, że w trakcie negocjacji należy uwzględnić instrumenty interwencyjne mające na celu przywrócenie wzajemności i równowagi między stronami w przypadku wprowadzenia jednostronnych środków (barier pozataryfowych), w tym czysto administracyjnych (certyfikacja, kontrola), które mogą obniżyć konkurencyjność przedsiębiorstw UE i stworzyć nierówne warunki działania; wzywa UE do podjęcia działań na szczeblu międzynarodowym na rzecz współpracy regulacyjnej w celu promowania równoważności i zgodności międzynarodowych standardów, a co za tym idzie ograniczania sporów i związanych z nimi kosztów;

Parlament jest zaangażowany w zwalczanie ubóstwa w UE i poza nią

35. przypomina o zaangażowaniu Parlamentu na rzecz wolnego i sprawiedliwego handlu – nie tylko państwa członkowskie, ale cała Unia ponoszą odpowiedzialność społeczną; konieczne jest wykorzystywanie i dalsze rozwijanie zarówno funduszy spójności UE, jak i Funduszu Dostosowania do Globalizacji w interesie obywateli, a także z myślą o sprzyjaniu nieustannemu tworzeniu nowych, konkurencyjnych miejsc pracy w Unii;

36. przypomina, że mikroprzedsiębiorstwa oraz MŚP stanowią 99 % wszystkich przedsiębiorstw w UE i dysponują znacznym potencjałem w zakresie tworzenia miejsc pracy i innowacyjności; w związku z tym uważa, że polityka wewnętrzna i zewnętrzna powinna skuteczniej wychodzić naprzeciw ich specyficznym potrzebom, tak aby wzmocnić ich konkurencyjność, oraz że należy położyć szczególny nacisk na usprawnienie funduszy spójności UE pod względem dostępności i przejrzystości, aby pobudzić konkurencyjność MŚP;

Wtorek, 27 września 2011 r.

37. zauważa, że w odniesieniu do polityki zewnętrznej Parlament wspiera Komisję w dążeniu do propagowania m.in. zrównoważonego rozwoju, wolnego i sprawiedliwego handlu, międzynarodowych standardów pracy i godnych warunków pracy, na przykład w drodze negocjowania umów o partnerstwie gospodarczym łączących interesy UE i krajów AKP; zauważa, że polityka handlowa powinna wspierać rozwój, umożliwiać ściślejszą współpracę regionalną, zachęcać do inwestycji oraz doskonalić zarządzanie gospodarcze, przypominając wszystkim zainteresowanym stronom, że inne regiony świata pokazują, w jaki sposób handel przyczynia się do dobrobytu; zwraca się do Komisji o przyjęcie zintegrowanego podejścia do polityki handlowej, zagranicznej, rozwoju, socjalnej, rolnictwa i ochrony środowiska; ponawia swój apel do Komisji o zapewnienie skoordynowanej polityki wspierania sprawiedliwego handlu;

38. przypomina, że w ramach swojej nowej strategii handlowej UE powinna szczególnie dbać o wspieranie wewnętrznego rozwoju regionów najbardziej oddalonych ze względu na występującą tam różnorodność biologiczną oraz ich położenie geograficzne, dzięki któremu UE ma dostęp do morza, lasów tropikalnych oraz obszarów, na których można prowadzić badania naukowe i badania przestrzeni kosmicznej;

39. w odniesieniu do umów o partnerstwie gospodarczym wzywa Komisję do przestrzegania poprzednich rezolucji Parlamentu w sprawie potrzeby wykazania elastyczności w trakcie negocjacji z unijnymi partnerami oraz do uznania zaangażowania na rzecz odmiennego, specjalnego podejścia do krajów rozwijających się;

40. zwraca uwagę, że Parlament zamierza zatwierdzić przyszły system GSP, który powinien lepiej koncentrować się na tym, w jaki sposób kraje najbardziej potrzebujące, które spełniają unijne wymogi handlowe i pozahandlowe, mogą korzystać z GSP;

41. wzywa Komisję do rozważenia możliwości przyjęcia środków nadzwyczajnej pomocy handlowej na rzecz państw poszkodowanych przez klęski żywiołowe i konflikty w celu odbudowania ich gospodarki; zwraca się do Komisji, aby przed wystąpieniem o zgodę Parlamentu na zastosowanie środków przedstawiła konkretne przykłady takich środków, które gwarantują natychmiastowe wsparcie w nagłych przypadkach oraz środków mających wpływ na rozwój w średniej i długiej perspektywie;

42. podkreśla, że zewnętrzna polityka handlowa powinna gwarantować zdolność UE do utrzymania silnej pozycji sektora rolnictwa, tak aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe i niezależność żywnościową dla 500 mln konsumentów w UE;

Parlament domaga się trwałych i niezakłóconych dostaw surowców

43. wzywa Komisję do realizowania spójnej, zrównoważonej, kompleksowej i przekrojowej strategii politycznej w odniesieniu do surowców w celu zlikwidowania nieuczciwych praktyk handlowych, takich jak ograniczenia wywozowe, podatki wywozowe i tak zwane mechanizmy podwójnych cen w stosunkach wielostronnych i dwustronnych, oraz w celu przeciwdziałania takim praktykom, przyznając jednocześnie, że w pewnych okolicznościach można uznać, że ograniczenia wywozowe są istotne dla wspierania celów rozwojowych, ochrony środowiska lub zrównoważonego korzystania z zasobów naturalnych w biedniejszych krajach rozwijających się, takich jak kraje najsłabiej rozwinięte czy małe rozwijające się państwa wyspiarskie; wzywa Komisję do zróżnicowania dostawców surowców oraz do zawarcia długoterminowych umów dwustronnych w tym zakresie; uważa, że taka polityka musi uwzględniać politykę rozwojową UE i cele rozwojowe umów o partnerstwie gospodarczym;

44. podkreśla znaczenie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w umowy o wolnym handlu; popiera inicjatywę podjętą przez Komisję w ramach umowy o wolnym handlu pomiędzy UE a Koreą, polegającą na powołaniu wewnętrznej grupy doradczej, która umożliwi zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego; wzywa Komisję do rozwoju tej inicjatywy w ramach kolejnych umów o wolnym handlu;

Wtorek, 27 września 2011 r.

45. ponagla Komisję do dalszego zdecydowanego eliminowania ograniczeń wywozowych, podatków wywozowych i tak zwanych mechanizmów podwójnych cen we wszystkich przyszłych dwustronnych umowach o wolnym handlu; wzywa Komisję do zaangażowania się w ramach WTO w negocjacje w sprawie przejrzystych wielostronnych zasad;

46. wzywa Komisję nie tylko do wniesienia skargi na niedopuszczalne zachowanie niektórych partnerów handlowych, ale także do kategorycznej i stosownej reakcji na takie zachowanie; przypomina Komisji, że poza polityką handlową również inne dziedziny polityki, takie jak rolnictwo, ochrona środowiska, rozwój, badania i sprawy zagraniczne muszą wspierać wspólną strategię zaopatrzenia w surowce; podkreśla konieczność wspierania i rozwijania badań naukowych, zwłaszcza w dziedzinie chemii bioroślinnej i recyklingu substancji chemicznych, aby można było zmniejszyć zależność UE od krajów dostarczających surowce i metale ziem rzadkich;

Potrzeba lepszej współpracy celnej w UE i poza nią

47. popiera inicjatywę Komisji zmierzającą do zacieśnienia międzynarodowej współpracy celnej ze Światową Organizacją Celną oraz na szczeblu dwustronnym, aby zwiększyć skuteczność procedur celnych, zmniejszyć koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa handlowe oraz lepiej rozwiązywać problemy związane z bezpieczeństwem, ochroną i prawem własności intelektualnej;

48. zachęca Komisję i państwa członkowskie do poważnego rozważenia pomysłu powołania zunifikowanej służby celnej UE w celu skuteczniejszego stosowania przepisów i procedur celnych na całym obszarze celnym UE;

Parlament zwraca się o odpowiednią ochronę prawa własności intelektualnej z uwzględnieniem interesów najbardziejniejszych

49. podkreśla, że podrabianie towarów powoduje utratę miejsc pracy i osłabia innowacyjność, oraz że odpowiednia ochrona praw własności intelektualnej oraz ich skuteczne egzekwowanie stanowią podstawę światowej gospodarki; uważa należytą ochronę przez głównych partnerów handlowych UE praw własności intelektualnej, a zwłaszcza znaków towarowych i oznaczeń geograficznych, za niezbędny wymóg utrzymania i poprawy konkurencyjności UE; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do wzmocnienia obecnych zobowiązań;

50. przypomina Komisji, że europejska polityka w dziedzinie praw własności intelektualnej w stosunku do krajów najslabiej rozwiniętych i ubogich krajów rozwijających się, a także głównych producentów leków generycznych, zwłaszcza Indii i Brazylii, powinna pozostać w granicach zobowiązań wyrażonych w porozumieniu TRIPS oraz być w pełni zgodna z deklaracją z Ad-Dauhy z 2001 r. w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, szczególnie w odniesieniu do leków generycznych i zdrowia publicznego;

*

* * *

51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, jak również Komitetowi Regionów.